

תיאטרון חיפה

תיאטרון יוצר שינוי

בומרנג

קומדיה ישראלית חדשה

תקציר

קומדיה ישראלית חדשה על פגישה גורלית ועל משבר אמצע החיים

האם מחשבות באמת מייצרות מציאות? האם מה שאתה שולח אל היקום חוזר אליך כמו בומרנג? אם תבקש מהיקום ממש חזק, האם הוא ישלח לך שמונה מיליון שקל?

צחי ציגלר נפגש עם חבר מיליונר שלמד איתו בתיכון. בעקבות הפגישה הגורלית מחליט צחי לעשות שינוי דרסטי ולנטוש את חייו הסטנדרטיים להחריד. צחי מחליט לחזור ולהיות אותו הנער הכריזמטי והפרוע שהיה פעם בתיכון ולהגשים את חלומותיו מאז, למרות שכבר מזמן עבר את גיל ארבעים ויש לו אישה, שני ילדים וכרס.

האם כך יזכה באושר הנכסף? ההצגה מציפה שאלות של זוגיות באמצע החיים, חלומות שננטשו, ומשקפת רצון אדיר לללקק עוד קצת מהגלידה של הנעורים.

מאת: רוני סיני
בימוי: ניר ארז
עיצוב תפאורה ותלבושות: נטע הקר
מוזיקה: רן בגנו
עיצוב תאורה: זיו וולושין
הדרכת קרבות במה: אילן גזית
עוזרת במאי: מאיה האן
אסיסטנטית למעצבת
תפאורה ותלבושות: שי ועדיה

בהשתתפות:

צחי ציגלר: אוהד קנולר
צהלה ציגלר: לירית בלבן
רובק בקר: נורמן עיסא
גדי גולדשטיין (גולדי): יואב בר לב
נתלי שכטר: אפרת ארנון

ניהול ההצגה: ענת זמיר / הילה טואף
מנהל הפקות ואחראי ייצור: דור שלום
מנהל טכני: עופר טל
מנהל במה: שמואל מיכאלוב
תאורה: ניר ריקון
סאונד: לירן אופיר
הלבשה: לובה גלפרין
אביזרים: עמליה זכריה
איפור ופאות: לודה גולדברג
מתפרה: סבטלנה קאשין, סרגיי קאשין
ייצור תפאורה: "דודי בית מלאכה"

עריכת התוכנית והפקה: עדי רונו
עיצוב: לם מרגלית-שפי
צילום סטילס: ז'ראר אלון
דפוס:

תודות: שירילי דשא, ניצה דשא, נורית ינאי, אורי הייט,
ג'ז אל דרוו, אורון אדר, יואלית אליכין, מלון סנטר שיק דיזנגוף סנטר,
תיכון היובל מחזור א', דוברות המרכז הרפואי בני ציון, סלקום.

משך ההצגה: כשעה וחצי ללא הפסקה

הצגה ראשונה בתיאטרון חיפה: 22.7.14 כ"ד בתמוז, תשע"ד

הכל התחיל בפגישת מחזור

רוני סיני, המחזאי

"פגישת המחזור הזו טלטלה אותי ולקחה אותי להרבה הרפתקאות. 44 זה גיל חזק. אמצע החיים. הרגע שבו שעון החול מתהפך."

בומרנג היא הצגה על אדם כבוי במשבר גיל הארבעים שלא הגשים את החלומות שהיו לו בנערותו. בעקבות פגישה עם חבר מיליונר שלמד אותו בתיכון, חייו משתנים. החבר מלמד אותו איך להפוך למצליחן.

המחזה השתנה במהלך החזרות. בעיקר בשליש האחרון. משה נאור המנהל האמנותי ליווה דרמטורגית אותי ואת ניר ארז (הבמאי) באופן צמוד ותרם רבות מניסיונו וכישרונו. היה לי מזל גדול שניר ואני מאוד מסונכרנים מבחינת הגישה שלנו לחומר ולעבודה. ניר מאוד מנוסה והוא יכול לתמרן בתוך ידיעה וחוסר ידיעה בו זמנית. זה דורש המון בגרות וחוכמה.

ההצגה מתעסקת גם בסוגיות כמו זוגיות, מצוקה כלכלית ופרמטרים להצלחה. השאלה מה הופך אדם אחד מצליח ואחר לא, היא שאלה עמוקה בעיני. הצלחה לא תלויה רק בכישרון או אמביציה אלא גם בגנטיקה של דימוי עצמי. הנושא הזה עולה לאורך כל המחזה בצורות שונות. קיים פה גם אלמנט סאטירי על ספרות פופולארית העוסקת במציאת דרכים מהירות לאושר.

הרעיון לכתיבת המחזה בא כתוצאה מפגישת מחזור שהייתה לי עם חברים מהתיכון. בני 44 שהיו פעם משהו אחד והחיים הפכו אותם למשהו אחר. הכתיבה גרמה לי להסתכל על עצמי בזוכית מגדלת ולשאול מה רציתי פעם, האם הגשתי או שהחלומות התחלפו. פגישת המחזור הזו טלטלה אותי ולקחה אותי להרבה הרפתקאות. 44 זה גיל חזק. אמצע החיים. הרגע שבו שעון החול מתהפך. כל הדמויות במחזה בנות 44. קומדיה.

אני משתדל לכתוב בשפה מסוגנת במידת מה, בעלת משקל. זה לא שירה, אבל גם לא שפת רחוב. אנשים לא באמת מדברים ככה בחיים. גם בדיאלוג וגם בסיטואציות יש הזרה. סוג של פריזמה מעוותת באופן קל שאני בוחר להראות דרכה את המציאות. זה יוצר עולם שאם מתקדמים אותו באופן עקבי הוא מתקבל על הדעת ויוצר עולם אוטונומי עם חוקים משל עצמו.

מחזור ל"ו תשמ"ה 1985

נ. עיסא י. בר לב א. קנולר

ל. בלבן א. ארנון

כתה יב 2

לכל גיל יש דילמות, קשיים ואתגרים האופייניים לו:

בגילאי 20

אנחנו בדרך לכבוש את העולם, מנסים
”למצוא את עצמנו”.

בגילאי 30

רובנו מקימים משפחות ומתחילים את
המרוץ האינסופי, שכולל גידול ילדים,
טיפוח הקריירה והגשמה עצמית.

בגילאי 40

כשהילדים כבר גדלו ובעבודה כבר
הגענו לעמדה טובה ונוחה, פתאום
יש זמן לעצור ולבחון מה השגנו עד
כה, לבדוק לאן פנינו מועדות. בדיוק
אז, כשהכול כביכול מסתדר, ישנם
אנשים אשר חווים תקופת משבר...

אז הנה כמה סיבות טובות למשבר:

• עבור חלק מהאנשים תקופת המעבר הזו יכולה לגרום חרדה ומצוקה נפשית. כמובן שאלו שלא הרגישו מסופקים ולא התבססו בשלב הקודם של חייהם ייכנסו לתקופה זו בחיסרון מסוים. כמו כן, אלו שמתקשים להסתגל לשינוי ולהתמודד עם הבלתי מוכר עלולים להיקלע למשבר רגשי.

• בעוד בעבר הייתה לנו אנרגיה אינסופית, בשלב זה אנו מתעמתים עם גבולותיה. אם פעם מדדנו את הזמן שעבר מאז לידתנו, כעת אנו תופשים את חיינו במונחים של הזמן שנשאר. זה גורם לרבים להעריך מחדש את מה שהשיגו או לא הצליחו להשיג בחייהם.

• שאלות לגבי זהותנו ותדמיתנו, שהעסיקו אותנו כמתבגרים, יעלו שוב: 'מי אני?', 'מה אני רוצה?', 'לאן פניי מועדות?'. כאשר עוברים את השלב הזה בצורה חיובית, נראים מעט סימני משבר.

• יש לציין כי תקופה זו מביאה איתה שינויים פיזיים אצל גברים ונשים, שבין היתר משפיעים על חיי המין. הגוף משתנה ומגיב אחרת מבעבר. אצל חלק מהאנשים שינויים במראה או בתפקוד משפיעים באופן שלילי על הדימוי וההערכה העצמית. בעיות בריאותיות, נטילת תרופות ושינויים הורמונליים יכולים כולם להשפיע על התפקוד ועל התשוקה המינית, מה שעלול להוביל לבעיות בזוגיות.

• לעיתים אנשים שמרגישים תקועים, או מחפשים שינוי, ימקדו את תשומת לבם בבן או בת הזוג. במקרים מסוימים תלונות על תשוקה מינית ירודה יכולות להצביע על תחושה של ריקנות במערכת היחסים. תלונה של גבר על בעיות זקפה יכולה להיות קשורה להרגשה כללית של כישלון בחייו, בעוד תגובתה המוגזמת של בת זוגו היא תוצאה של חששותיה שכבר אינה מושכת בעיניו.

עילי קרלן, פסיכולוג קליני מומחה ומטפל מיני מוסמך, מתוך "משבר גיל ה-40: השקט שנשאר?" מאת: ליאת עיני, כתבת דוקטורס, 9.3.14 באתר: www.doctors.co.il

• קונפליקטים בזוגיות, שעד עתה נמנעו מלהכירם או להתמודד עמם, יכולים לצוף. חלק חשים שלא הצליחו להגשים את מטרותיהם או חלומותיהם, ואינם מאמינים ביכולתם להתחיל עכשיו. עבור אותם אנשים תקופת גיל המעבר יכולה להוביל לתחושות של תסכול, ריקנות, תקיעות, דיכאון או מתחים ביחסים עם אחרים.

• חשוב גם לזכור כמה השפעה יש לחברה ולתקופה שבה אנו חיים על חוויותינו. בתרבות מערבית מודרנית נעורים ויופי הם בעלי ערך גבוה ביותר.

• לרוע המזל, במקום להוות נכס, הגיל, הניסיון והחוכמה שנלווים לעובד ותיק ומיומן אינם מוערכים דים על ידי החברה. מיקוד היתר בהיבטים השליליים של ההזדקנות גורם לרבים לחוות את התהליך כאובדן וכמכה להערכה העצמית שלהם.

10 ♣

הרגע הזה שאתה מגלה שאשתך גנבה לך את המשבר

"...רק כשהידיים שלי התחילו להתפורר לכיור כמו ידיים של כובסת בת שמונים הבנתי מה קרה. הבת'זונה גנבה לי את המשבר, ואם זה לא מספיק, היא גם מתמודדת אתו הרבה יותר טוב ממני..."

"האופניים החדשים שחוסמים את חדר המדרגות; הקסדות ומגני הברכיים משיעורי הטיפוס שאני מתרסק עליהם בכל פעם שאני קם להשתיין; השעות בעסק החדש שהיא פתחה עם חבר מהחדר כושר; החברות החדשות שלכבודן אני צריך לראות טלוויזיה בלבוש מלא; השיפוץ במרפסת שעולה בדיוק כמו הגיטרה שכל כך רציתי. כל התופעות הללו הזדחלו אלי כשהייתי שבור מדי או שיכור מדי, או סתם לא שמתי לב.

"מסתבר שאחרי כל כך הרבה שנים גם לה נשבר מהגוף שלה ומהעבודה שלה ומהבית שלה, ואפילו ממני, וכשהבנתי את זה היה מאוחר מדי. המשבר שלה עבר את נקודת האל חזור ואני אכלתי אותה פעמיים – גם כי מרוב שהיא עסוקה בעצמה, להשיג ממנה שנייה של אמפטיה נהיה קשה כמו להשיג חדר פנוי בתל-אביב, וגם כי להכניס שני משברים לדירה אחת זה כמו להזמין את ההורים שלה לגור איתנו. לא משנה איך נהפוך את זה, זה נהיה צפוף מדי..."

מתוך "משבר גיל ה-40: כשאשתך מגלה את זה גם" מאת יאיר גת. פורסם ב"מאקו" ב-21.8.2010

כוחו של התת מודע - היכל האוצרות שבתוכך

ביותר של כל הזמנים!
הסוד הזה הוא העצמה הנפלאה הנמצאת בתת המודע שלך.
במעמקי תת המודע שלך שוכנים חכמה אינסופית, כוח אינסופי ומאגרים אינסופיים של כל מה שנחוץ לך. הם מחכים שתפתח אותם ותיתן להם לפרוץ החוצה. באמצעות החכמה של תת המודע שלך תוכל למצוא ולהשיג את בת הזוג שבה חפצת, את החבר או השותף הנכון לעסקים, ואפילו את הקונה הנכון לביתך. נולדת לך - לגלות את העולם הפנימי הזה של מחשבה, רגש, אהבה ויופי.
על אף שהוא בלתי נראה, כוחותיו עצומים. בתוך תת המודע שלך תמצא את הפתרון לכל בעיה ואת ההבנה לכל מצב. אתה יכול להוציא ממך את הכוחות הנסתרים הללו. אתה, למעשה, בעליהם של כל הכוח והחוכמה הנחוצים לך כדי לנוע קדימה.

מתוך הספר "כוחו של תת המודע" מאת ג'וזף מרפי, בהוצאת "אור עם" 1990.

עושר אינסופי מקיף אותך. זאת תראה, אם תפקח את עיני רוחך אל היכל האוצרות האינסופיים שבתוכך. מצוי בך מכרה זהב ומתוכו אתה יכול להפיק את כל הדרוש לך כדי לחיות בשמחה, בשפע ובאושר.

אנשים רבים נמצאים במצב של תרדמת עמוקה, מפני שאינם יודעים על מכרה זהב זה של אינטליגנציה ואהבה אינסופיים הנמצא בתוכם. כל דבר שבו הנך חפץ - בכוחך להוציא משם. ישנם שני סוגים של בני אדם. ישנו טיפוס האדם ה"ממגנט" - המלא ביטחון עצמי ואמונה. הוא יודע שהוא נולד כדי לנצח ולהצליח, וישנו סוג האדם חסר ה"מגנטיות", והוא מלא ספקות וחששות. ההזדמנויות באות אליו, אך הוא אומר: "אני עלול להכשל, אפסיד את כספי, אנשים יצחקו ממני". אדם זה לא ירחיק לכת בחייו מפני שאם הוא מפקד להתקדם קדימה, הוא פשוט "יתקע" היכן שהוא נמצא. היה לאדם "ממגנט" וגלה את הסוד החשוב

כיצד לבחור באושר?

התחל עכשיו לבחור באושר. עשה זאת כך: כאשר אתה פותח את עיניך בבוקר, אמור לעצמך, "הסדר האלוהי אחראי לחיי היום ובכל יום. היום אצליח במעשיי. זהו יום חדש ונהדר עבורי. לעולם לא יהיה יום נוסף כמו היום הזה. אני מודרך על ידי ההשגחה כל הזמן וכל דבר שאעשה יביא לטוב. אהבה אלוהית מקיפה אותי ואני עושה את דרכי בביטחון. בכל פעם, שמחשבותי תרחק מהחיובי והבונה, אשיב אותה למסלולה החיובי והנכון. אני הנני מגנט רוחני המושך אליו את כל הדברים הטובים לי. אני עומד להצליח בכל מעשיי היום ואהיה שמח במשך כל היום." התחל כל יום בדרך זו. בחר באושר ותהיה אדם שמח וקורן.

מתוך הספר "כוחו של תת־המודע"

מוכנים

להיות

מאושרים?

ולמקרה שתתמודע
פחות משתף אתכם פעולה...

..... ✂ לגזור ולשמור

הטיפים שיכולים להפוך אותנו לאנשים יותר מאושרים
"איך להיות מאושר בשישה שעורים" מאת פרופ' יורם יובל

* עצותיו של הפרופ' יורם יובל המבוססות על מחקרים מדעיים בתחום. במסגרת תכנית הטלוויזיה
"איך להיות מאושר בשישה שעורים".

..... לגזור ולשמור ✂

כסף

• מעל סכום מסוים יותר כסף לא שווה יותר אושר. כדי להשיג יותר כסף, אנו יכולים להיכנס לייאוש מטורף. זהו מרוץ שאין לו סוף והוא אינו תורם לאושר שלנו. בפרמטרים אחרים, כמו חברים, אנו יכולים להשקיע פחות מאמץ ופחות אנרגיות ולהיות יותר מאושרים.

• אל תגורו ליד אנשים עשירים מכך וגם לא ליד אלה שעניים מכך. לעניין ההשוואה משקל גדול בכל הנוגע לאושר. הוכח כי אנשים היו מעדיפים להרוויח פחות, כל עוד הם היו מרוויחים יותר מחבריהם.

• תתנדבו! הוכח כי אנשים שמתנדבים לא רק שמאושרים יותר, אלא גם חיים יותר שנים.

• ברגע שתחשבו רק על כסף, הדבר יסכן את בריאותכם הנפשית ותתמכרו למחשבות הללו. איך תדעו אם אתם אובססיביים לכסף? שאלו את עצמכם את השאלה הבאה: מִי־עד 7, עד כמה חשוב לכם להצליח כלכלית? אם תשובתכם תהיה 7, אתם בבעיה, היות ואתם בטוחים שאם הייתם מאוד עשירים, הייתם גם מאוד מאושרים.

• השקיעו בחוויות ולא במוצרים! אנו מתרגלים מהר מאוד לכל מה שאנו קונים ולכן, חבל על הכסף. הוכח במחקרים כי אדם שקונה אוטו חדש, רף האושר שלו יורד חודש לאחר הקנייה. לאחר חודש, ההתרגשות מהקנייה פוחתת והעניין נשכח. עדיף שנשקיע את חיינו בחוויות שנשארות לאורך זמן עמנו, כמו סרט טוב, טיול עם חברים, או ספר שתפס אותנו.

עבודה

אם אנו מחשבים את משך הזמן שאנו מקדישים לעבודה, הוא יהווה 15 שנים מחיינו. נתח די משמעותי שכדאי שנבלה אותו תוך כדי שאנו מאושרים. מחקרים הוכיחו כי סוד האושר בעבודה טמון לא במה שאנו עושים בעבודתנו, אלא במה אנו מרגישים לגביה. לכן יש כמה שאלות שעלינו לשאול את עצמנו כדי להבין האם העבודה שלנו היא משמעותית לנו:

- האם אני עובד בשביל הכסף?
- האם כל יום אני חולם על הפרישה?
- האם בעבודה אני מרגיש שהשעון לא זז?
- האם העבודה שלי נראית חסרת חשיבות?

ילדים

מסתבר שילדים פוגעים בקריירה של אמא, פוגעים בהנאה של שני ההורים ולעיתים גם פוגעים בזוגיות. לכן, ראשית עליכם לזכור: מותר לחשוב לפני שעושים ילדים! ובהמשך, ישנם עוד כמה כללים שעליכם לשנן כדי להיות הורים מאושרים יותר:

1. ילדים, זה לא בהכרח הנאה, וזה בסדר. מי שיצפה ליהנות כל הזמן מילדיו יתאכזב.
2. בשונה מהנאה, ילדים אכן מביאים אושר, לרובנו לפחות. הדבר הזה קורה בעקבות כלל נוסף שעליכם לזכור:
3. אושר = הנאה + משמעות. המשמעות תמיד תהווה חלק יותר גדול במשוואה הזו.
4. אתה זה שתחליט מה משמעותי עבורך. אם תלך עם מה שבאמת משמעותי לך ועם האמת הפנימית שלך, קרוב לוודאי שתהיה מאושר.

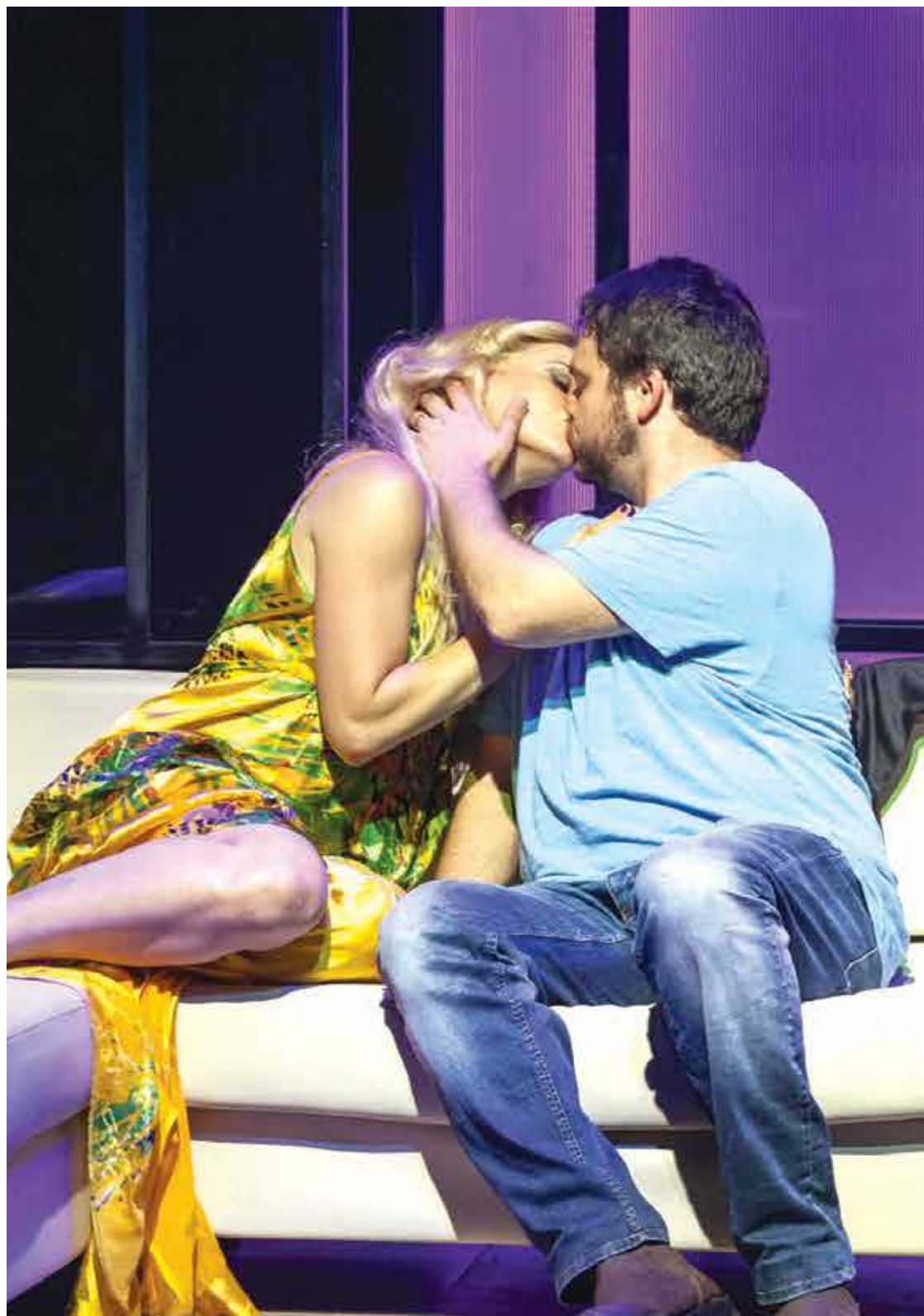
בריאות

מחלות נפשיות מסכנות את האושר שלנו הרבה יותר ממחלות גופניות. במחקרים הוכח כי כמעט חצי מהאנשים שחולים במחלות קשות, כמו עיוורון ומחלת פרקים, יעידו על כך שהם מאושרים. לעומת זאת, רק 4 אחוז מהאנשים שחולים במחלות נפשיות מאושרים. בכל מה שקשור לבריאות, חשוב לשמור לא רק על הגוף, אלא גם על הנפש. לכן ריכזנו עבורכם כמה שאלות פשוטות שתוכלו לשאול את עצמכם, על מנת לבדוק מה מצבכם הנפשי:

- האם אתה מרגיש חסר ערך?
- האם רוב הזמן אתה מודאג ומתוח?
- האם אתה עייף וחסר אנרגיה?
- האם איבדת את החשק לעשות דברים שפעם נהנית מהם?

במידה וענית בחיוב לפחות על שתיים מהשאלות שנשאלו, כנראה שהגיע הזמן שתדאג לאושר שלך. אנו ממליצים שתפנה לייעוץ עם רופא.

אהבה

מחקרים מראים שיש חוקים שצריך לשמור עליהם כשמדובר באהבה.

להלן המתכון לזוגיות מאושרת:

- לפני שנפרדים אחד מהשני בבוקר, ספרו לבן הזוג מה אתם הולכים לעשות היום. זה יוצא 2 דקות בחמישה ימים.
- בסוף כל יום עבודה סגרו את הטלויזיה ודברו אחד עם השני. 20 דקות שיחה בחמישה ימים.
- תחבקו, תנשקו ותגעו אחד בשני. 5 דקות בשבעה ימים.
- צאו לדייט יחד, רק אתם, במקום רגוע ונעים פעם בשבוע. שעתיים ביום בשבוע.
- הביעו הערכה והערצה אחד לשני לפחות פעם ביום. 5 דקות בשבעה ימים.

מזל

איך תשפר את המזל שלך?

- תקים לעצמך רשת חברתית. כל קשר חדש שאתה יוצר הוא קשר לעוד 300 אנשים שונים. כדאי גם פעם בחודש שתחדש קשר עם אדם שלא דיברת איתו זמן מה.
- תבין שהחיים היא נבואה שמגשימה את עצמה. מה שתזמן לחייך הוא מה שיקרה בסופו של דבר.
- תעשה פעם בשבוע דברים שלא עשית קודם לכן: קורס חדש, תחביב חדש, התנדבות או אפילו תלך למסעדה חדשה.
- תחליט שאין דבר כזה "מזל בחיים". ככל שתסתכל לאחור על חייך ותבין את זה, תיווכח לדעת שאתה, ואך ורק אתה, אחראי על כל מה שקורה לך בחיים.

קפיטליזם תרבותי

סינדרום השוקולד נטול השומן

"אני קונה את ההארה הרוחנית שלי על ידי הרשמה לקורסים למדיטציה טרנסצנדנטית..."

דבר, והמאמץ הגדול של החברה ה"מתירנית", הנהנתנית-תועלתנית, של ימינו הוא לרתום את העודפות חסרת ההסבר והשיעור הזאת ולנצל אותה לצרכינו באופן מדיד וניתן לכימות. ההתענגות נסבלת, אפילו זוכה לעידוד, אבל רק בתנאי שהיא בריאה, שאינה מאיימת על יציבותנו הנפשית או הגופנית.

מהפחד שיראו אותנו מעשנים ועד ל"קפה עם הקרמה" של "סטארבקס" - תרבות הצריכה שלנו הגיעה למבוי סתום. סלובי ז'יז'ק מתחקה אחר הסיבות לכך שאנו קונים את חלקנו בסגנון חיים מסוים במקום לחיות את חיינו.

בביקור שערכתי לאחרונה בקליפורניה, הגעתי למסיבה בביתו של מרצה עם ידיד סלובני שהוא מעשן כבד. מאוחר יותר באותו ערב נתקף ידידי ייאוש ושאל את המארח בנימוס אם אפשר לצאת לעשן במרפסת. כשהמארח (במידה לא כחותה של נימוס) השיב בשלילה, הציע ידידי שייצא לרחוב, ואפילו הצעה זו נתקלה בסירוב מצד המארח, שטען כי עישון כזה בציבור עלול לפגוע במעמדו בעיני השכנים... אבל מה שבאמת הפתיע אותי הוא שאחרי ארוחת הערב הציע לנו המארח סמים (לא לגמרי) קלים, שעישונם התקבל ללא מחאה - כאילו סמים לא יותר מסוכנים מסיגריות.

האירוע המשונה הזה מסמל את המבוי הסתום של תרבות הצריכה בימינו. כדי להסביר זאת יש להציג תחילה את ההבחנה בין עונג להתענגות, שעליה הרחיב הפסיכואנליטיקאי ז'אק לאקאן: מה שלאקאן מכנה Jouissance (התענגות) הוא עודפות הרסנית שמעבר לעונג, שהוא בהגדרתו מתון. וכך יש לנו שני קצוות: מצד אחד הנהנתן הנאור, המחשב בקפידה את העונג שלו כדי להאריך את ההנאה ולהימנע מסבל, ומנגד ה-Jouisseur Propre, המבקש לממש את עצם קיומו בעודפות ההרסנית של ההתענגות או, במונחי החברה שלנו, בצד אחד נמצא הצרכן המודע, המחשב את העונג שלו, מוגן משלל טרדות ומסכנות בריאות אחרות, ומנגד נמצא המכור לסמים או המעשן, על מסלול ההרס העצמי. ההתענגות אינה משרתת

שוקולד - כן,

אבל נטול שומן;

קולה - כן, אבל

דיאט; קפה - כן, אבל

נטול קפאין; בירה - כן, אבל

נטולת אלכוהול; מיוז - כן, אבל

נטול כולסטרול; סקס - כן, אבל מוגן...

אז מה קורה פה? בעשור האחרון לערך חל שינוי בדגש השיזוקי, שלב חדש של קומודיפיקציה (הסחרה) שאותו כינה התיאורטיקן הכלכלי ג'רמי ריפקין "קפיטליזם תרבותי". אנחנו קונים מוצר - תפוח אורגני, למשל - מפני שהוא מייצג דימוי של אורח חיים בריא. כפי שמראה דוגמה זו, המחאה האקולוגית עצמה נגד הניצול הקפיטליסטי חסר הרחמים של משאבי הטבע קיימת מלכתחילה במסחור החוויה: אף על פי שהאקולוגיה רואה את עצמה כמחאה נגד הווירטואליזציה של חיי היום-יום שלנו ודוגלת בחזרה לחוויה ישירה של מציאות חומרית וחושית, האקולוגיה עצמה ממותגת כאורח חיים חדש. מה שאנו קונים בפועל כשאנו קונים "מזון אורגני" וכו' הוא כשלעצמו חוויה תרבותית כלשהי, חוויה של "אורח חיים אקולוגי בריא".

וכנ"ל לגבי כל חזרה ל"מציאות": בפרסומת ששודרה לא מעט בארצות הברית לפני כעשור, נראתה קבוצה של אנשים רגילים מבלים במסיבת ברביקיו עם מוזיקת קאנטרי וריקודים, בליווי המסר: "בשר בקר. אוכל אמיתי לאנשים אמיתיים". האירוניה היא שבשר הבקר שהוצג כאן כסמל לאורח חיים מסוים (אמריקאים "אמיתיים" ושורשיים ממעמד הפועלים) עבר הרבה מניפולציות כימיות וגנטיות מהאוכל ה"אורגני" שאותו צורכת האליטה ה"מלאכותית".

מה שאנו רואים כיום הוא קומודיפיקציה ישירה של חוויותינו עצמן: מה שאנו קונים בשוק הם פחות ופחות מוצרים (אובייקטים חומריים), ויותר ויותר חוויות חיים - חוויות של סקס, של אכילה, של תקשורת, של צריכה תרבותית, של לקיחת חלק באורח חיים. הרעיון של מישל פוקו, של הפיכת העצמי ליצירת אמנות, מקבל כאן אישוש בלתי צפוי: אני קונה את הכושר הגופני שלי על ידי ביקור בחדר הכושר; אני קונה את ההארה הרוחנית שלי על ידי הרשמה לקורסים למדיטציה טרנסצנדנטלית; אני קונה את הפרסונה הציבורית

על ידי הליכה למסעדות שבהן מבקרים אנשים שאני רוצה להיות מקושר אליהם. גם האקולוגיה האנטי-צרכנית היא דוגמא לקניית חוויה אותנטית. יש משהו מרגיע באופן מטעה בנכונות שלנו לשאת על הסכנות לסביבה: אנחנו רוצים להיות אשמים מפני שאם אנחנו אשמים הכל תלוי בנו. אנחנו המושכים בחוטי הקטסטרופה, לכן אנחנו יכולים גם להציל את עצמנו פשוט על ידי שינוי חיינו.

מה שבאמת קשה לנו לקבל (לפחות במערב) הוא שתפקידנו הצטמצם כעת ומסתכם בהשקפה פסיבית מהצד על מהלך גורלנו. כדי להימנע מכך, אנו נוטים לקחת חלק בפעילות קדחתנית ואובססיבית, ממחזרים ניירות, קונים מזון אורגני ומה לא, רק כדי להיות בטוחים שאנחנו עושים משהו, תורמים את חלקנו - כמו אוהד כדורגל שמעודד את הקבוצה שלו מול הטלוויזיה בבית, צועק וקופץ בכיסאו, מתוך אמונה טפלה שכך הוא ישפיע איכשהו על התוצאות...

בקיזור, אנחנו קונים מוצרים בראש ובראשונה לא בגלל השימושיות שלהם ולא כסמלי סטטוס; אנחנו קונים אותם כדי לקבל את החוויה שהם מספקים, אנחנו צורכים אותם כדי להפוך את חיינו למהנים ובעלי משמעות.

הנה מקרה לדוגמה של "קפיטליזם תרבותי": קמפיין המודעות של "סטארבקס" "זה לא רק מה שאתם קונים. זה מה שאתם שותפים לו". אחרי שהיא מהללת את איכות הקפה עצמו, ממשיכה המודעה: "אבל כשאתם קונים 'סטארבקס', גם אם אינכם יודעים זאת, אתם לוקחים חלק במשהו הרבה יותר גדול מכוס קפה. אתם לוקחים חלק במוסר של קפה. באמצעות תכנית Shared Planet של 'סטארבקס' אנו רוכשים יותר קפה בתנאי סחר הוגן מכל חברה אחרת בעולם, ומוודאים שהחקלאים שמגדלים את הפולים יקבלו מחיר הוגן בעד עבודתם הקשה. ואנו מטפחים ומשפרים את שיטות גידול הקפה ואת הקהילות ברחבי העולם. זה קפה עם קארמה טובה... אה, וחלק קטן ממחירה של כוס הקפה של 'סטארבקס' עוזר לרהט את המקום בכיסאות נוחים, לצייד אותו במוזיקה ובאווירה הנכונה לחלום, לעבוד ולטפס. כולנו זקוקים למקומות כאלה היום. כשאתם בוחרים בסטארבקס, אתם קונים כוס קפה מחברה שאכפת לה. אין פלא שזה כל כך טעים.

העודפות ה"תרבותית" מוצגת כאן באופן מפורש: המחיר הגבוה יותר במבוקש אחר מפני שמה שאתם באמת קונים זה "מוסר של קפה", שכולל דאגה לסביבה, אחריות חברתית ליצרנים וגם מקום שבו אתם עצמכם יכולים לקחת חלק בחיי הקהילה. זהו האופן שבו הקפיטליזם, ברמת הצריכה, הפנים לתוכו את המורשת של 1968, את הביקורת על הצריכה המנוכרת: החוויה האוטנטית חשובה.

פרסומת מהעת האחרונה למלונות "הילטון" טוענת בפשטות: "נסיעה לא רק מביאה אותנו מנקודה א' לב'. היא גם צריכה להפוך אותנו לאנשים טובים יותר". מישוה בכלל יכול לדמיין מודעה כזו לפני עשור? הביטוי המדעי העדכני ביותר ל"רוח החדשה" הזאת הוא עלייתה של דיסציפלינה חדשה, "מדעי האושר". אז למה בעידן הזה של נהנתנות רוחנית, כשהמטרה בחיים מוגדרת בבירור כאושר, רמת החרדה והדיכאון נמצאת על סף פיצוץ?

מתוך: "סינדרום השוקולד נטול השומן" מאת: סלבי זי'ק. פורסם במוסף עיתון "הארץ" ב' 11.7.2014

קורות חיים יוצרים

רוני סיני - מחזאי

נולד בירושלים ב־1969. בוגר הסטודיו למשחק של ניסן נתיב 1996. בין עבודותיו: **סטפן** (פרס הבימוי וההצגה פסטיבל עכו) 1997, **שמן על בד** (ניסן נתיב, צוותא, פרס התיאטרון בקטגוריית הצגת הפרינג' של השנה) 1999, **כלב צמר** (ניסן נתיב) 2000, **בהרטי** (במאי שותף עם שירילי דשא וג'יג'י קהן, הפקה פרטית בינלאומית) 2004, **בטטות** (אינקובטור) 2009, **איזראל ז'ורנאל** 2012 (תיאטרון חיפה בבימוי משה נאור).

ניר ארז - במאי

במאי, מחזאי, תסריטאי, מתרגם ועורך. בוגר הסטודיו למשחק בהנהלת ניסן נתיב 1993. חבר הועדה האומנותית, תיאטרון באר שבע. מורה למשחק בסטודיו של יורם לוינשטיין ובבית הספר למשחק גודמן בנגב.

שיחק בהצגות בתיאטרון הקאמרי: **גורודיש, תיקון חצות, דבר מצחיק קרה, בויטרה, פעורי פה, מבקר המדינה, אבא של החתן**; בתיאטרון חיפה בשיתוף הבימה: **אמדיאוס**; בפסטיבל עכו: **איך עושה ערבי, הספינה שוקעת**; בתיאטרון הסמטה: **חג הטבעות**. כתב וביים בבית ציוני אמריקה - מרכז הפרינג': **לוקח את הזמן**; בפסטיבל תיאטרון קצר 97 צוותא: **במיילא**; בפסטיבל עכו 99: **פריילוף** (ההצגה זכתה בארבעה פרסים); בתיאטרון אורנה פורת לילדים ונוער: **60X60**; בתיאטרון באר שבע: **הבוגד** (בשיתוף עם בעז גאון), **המגנט** הפקת קיץ 2000 של ערוץ הילדים. ביים בבתי ספר למשחק בית צבי, סטודיו למשחק ניסן נתיב, סטודיו למשחק יורם לוינשטיין, ביה"ס גודמן למשחק בנגב, סמינר הקיבוצים ועוד. בתיאטרון הבימה: **צורה לאהבה, טייפ**; בתיאטרון באר שבע: **גייפס, שירה, בוגד, סוביניר, פרח השכונות, איזה יופי**; בתיאטרון בית ליסין: **בראנזה**; במדיתק: **שרה גבורת ניל"י, נשים קטנות**; בתיאטרון אורנה פורת לילדים ולנוער: **מר זוטא ועץ התפוחים, 60X60**; בתיאטרון הספרייה: **לצאת נקי**; בתיאטרון הקיבוץ: **המלך הלך לישון, אני כריסטיאן F, אל עצמי**. תרגום מחזות: **איזה יופי** / Beautiful thing / ג'ונתן הארווי (לביה"ס גודמן למשחק בנגב), **חקירה אינטימית** / Speaking in tongues מאת אנדרו בויל (לסטודיו למשחק יורם לוינשטיין), **ילדה טובה** / The glory of living מאת רבקה גילמן (לסטודיו למשחק יורם לוינשטיין), **הכל אודות חווה** / All about Eve מאת מרי אור, תרגום ועיבוד (לתיאטרון באר שבע), **כשיפסיק לרדת הגשם** / When the rain stops falling (לסטודיו למשחק יורם לוינשטיין). בטלוויזיה: יוצר, עורך ותסריטאי ראשי של הסדרה **אחד העם 1**, ערוץ 2; עורך **עושים צחוק**, ערוץ 2; עורך **מסטיק, אחי! אחותי**, בצפר ערוץ ניקלודאון.

נטע הקר - עיצוב תפאורה ותלבושות

בוגרת המגמה לעיצוב תיאטרון בפקולטה לאמנויות, אוניברסיטת תל אביב. מרצה לעיצוב בשנקר ובצלאל. בין עבודותיה: תיאטרון ובמה - עיצוב תלבושות: בתיאטרון הקאמרי: **לילדי הנרות**, בתיאטרון החאן: **צל חולף**; בתיאטרון הבימה: **קופסה שחורה**, **בגדי המלך**; בתיאטרון בית ליסין: **מקווה**, **אז בפראג**; בתיאטרון באר שבע: **גלילאו, ONE ריטה** המופע, קיץ 2006, **מיומנה BE**, ניו יורק. עיצוב תפאורה: בתיאטרון הקאמרי: **אמא קוראז'**, **מכולת**; בתיאטרון הספרייה: **הפלייבוי של עולם המערב**; בתיאטרון הקיבוץ: **יסודות עוינים**, **אל עצמי**; בפסטיבל עכו: **אוטאר** (על עבודה זו זכתה בציון לשבח), **פוטו בגדאד**, **ברוקלין בוי**, **משיח**, **אפריל הקסום**, **הרוזן ממונטה כריסטו**

(על הפקה זו זכתה בפרס מעצבת התפאורה לשנת 2009); בתיאטרון באר שבע: **מהומה רבה הלא דבר**; במדיטק חולון: **שרה גיבורת ניל"י**; בתיאטרון בית ליסין: **סינית אני מדברת אליך**; בתיאטרון הבימה: **הלהקה**, **השוטר אזולאי**. עיצוב תפאורה ותלבושות: בתיאטרון הקאמרי: **זהב טורקי**, **מי מיוחד מוירג'יניה וולף**; בפסטיבל חיפה הבינלאומי להצגות ילדים: **מהמטבח באהבה** (פרס ראשון לעיצוב תפאורה ותלבושות); בתיאטרון חיפה: **החתונה האחרונה**; בפסטיבל ישראל: **הזמיר - מסיבת פיג'מות**; בתיאטרון הבימה: **צורה לאהבה**, **כתר בראש**, **מבקר המדינה**, **טייפ**; בתיאטרון באר שבע: **גיפס**, **סוביניר**, **חבלי משיח**; בתיאטרון בית ליסין: **רק אתמול נולדה**, **הדבר האמיתי**, **עלמה ורות**, **שם פרטי**; תיאטרונטו 2004: **עד אפס מקום**, **נסך האגדות** חנוכה 2006 יוכלמן אשר הפקות geanes& jeans אחינועם ניני, במדיטק חולון: **אוזו ומוזו מכפר קאקרוזו** (פרס מעצבת הבמה לשנת 2008 להצגות ילדים). האופרה Baruch Schweigen ב Staatstheater Braunschweig - גרמניה.

רן בגנו - מוזיקה

משנת 1987 עוסק במגוון רחב של מוזיקה ובשנים האחרונות מנהלה המוזיקלי של להקת המחול "ורטיגו" בהנהלת נועה ורטהיים. מעבודותיו בשנים האחרונות בתיאטרון: בתיאטרון חיפה: **כולם היו בני**, **הצמא והרעב**, **סוחרי גומי**, **אנשים קשים**. בתיאטרון בית ליסין: **בחורים טובים**, **אמא שלו**, **קפה ערבה**, **בחורים טובים**. בתיאטרון באר שבע: **בוגד**, **קן הקוקייה**, **סוביניר**, **טירונות בלז**, **בין חברים ורק אתמול נולדה** בתיאטרון הבימה: **מותו של סוכן**, **מונולוגים מהוגינה**, **שרי מלחמה**, **קויאר ועדשים**. בתיאטרון הקאמרי: **משרתם של שני אדונים**, **שמנה**, **הנמר**. בתיאטרון נאפולי (Teatro Stabile Napoli): **אנטיגונה**, **הים לא מרטיב את נאפולי ואנטוניו וקליאופטרה**. בתחום המחול:

להקת ורטיגו: **חמסין**, **איש חוטים**, **האסתר**, **סילויה**, **לידת הפניקס**, **ורטיגו והיהלומים**, **רעש לבן**, **מאנא**, **נול**, **ורטיגו 20**, **ורטימו**. עבודות של הכוראוגרפית רונית זיו: **לפרק את הצורה**, **פרפרים שחורים**, **ראי** (ארי) **ואישה א'**. הלחנת פס-קול בטלוויזיה ובקולנוע: **פלפלים צהובים** (זוכה פרס הפסקול הטוב לשנת 2011), **בלתי הפיך**, **מגדלים באוויר**, **מרגל השמפניה** (זוכה פרס האקדמיה לסרטים דוקומנטריים 2007), **שישה מליון ואחד**, **פלנטה אחרת**, **נו-אקזיט**. זוכה פרס חגי' על עבודתו בסרט **"פלסטלינה"** (פסטיבל ירושלים 2013). מועמד לפרס התיאטרון האיטלקי בשנים 2013 ו-2014 על הלחנת המוזיקה ל**"אנטיגונה"** ול**"אנטוניו וקליאופטרה"** בתיאטרון נאפולי.

זיו וולושין - עיצוב תאורה

בוגר סמינר הקיבוצים בתיאטרון, עיצובים:

אחאח בום טראח,
סיפורי גילגמש
(זוכה פרס התאורה
פסטיבל חיפה
2009, 2003), **אישה**
בחולות (התיאטרון
ערבי-עברי ביפו,
זוכה פרס התאורה
בקיפוד הזהב
2006), **נשים זרות**
(התיאטרון ערבי-
עברי ביפו, זוכה

פרס התאורה בקיפוד הזהב 2007), **פשוטה,**
אלף לילה, החוטם (הבימה 2009), **כוכב יאיר,**
מר פרסוניאק, **פוסט טראומה,** **מונוגמיה,** **ארץ**
חדשה (הבימה 11-2010), **הסוחר מוונציה, לא**
אשנא (הבימה 2012), **השבועה, הקמצן** (הבימה
2013-2014), **הקסם של אורנה** (תיאטרון אורנה
פורת 2010-2011 זוכה פרס תאודן הצעות הילדים),
אופרה - דידו ואניס, הרמאי, פונדק הרוחות
(אופרה קאמרה 2010-2011), **ערבה** (תיאטרון
נוצר 2011 זוכה התאורה בפרס קיפוד הזהב
2012), **הכיתה המעופפת, היידי, מלך היהודים,**
המכשפה בבית ממול (תיאטרון המדיטק, זוכה
פרס התאורה פסטיבל חיפה 2012), **מלאכת**
החיים (בית לסין 2012), **משהו למות בשבילו**
(תיאטרון חיפה 2012), **החיים בשלוש גרסאות**
(תיאטרון גשר 2013), **הכל בגן, חבלי משית,**
רק אתמול נולדה, בין חברים (תיאטרון ב"ש
2013-2014), ועוד.

קורות חיים שחקנים

אוהד קנולר

יליד תל אביב. בוגר הסטודיו למשחק של ניסן נתיב. שחקן וממייסדי "מעבדתרבות דימונה". חבר בדירקטוריון קרן ספיר. יו"ר שח"ם - ארגון השחקנים בישראל. שיחק בתיאטרות שונים, בסדרות טלוויזיה ובסרטי קולנוע. שיחק בתיאטרון: תיאטרון חיפה: **כולם היו בניי** (בשיתוף תיאטרון הקאמרי), **אמנות, גזע**. תיאטרון החאן: **בגידה**. תיאטרון הבימה: **טייפ**. שיחק בקולנוע: **יוסי וג'אגר** (על משחקו בדמות יוסי זכה בפרס השחקן המצטיין בפסטיבל טרייבקה, ניו יורק), **הסיפור של יוסי, בופור**. שיחק בטלוויזיה: **סרוגים, יחפים, מתים לרגע**. כמו כן השתתף בסרט

מצונזר של הבמאי בריאן דה פלמה. חי בדימונה ופועל למען העשרת חיי התרבות בעיר. ב"מעבדתרבות דימונה" משחק בהצגה **שלא יעזר**, עיבוד של מאור זגורי לפואמה הקבר ביער מאת אורי צבי גרינברג.

לירית בלבן

שחקנית, בוגרת הסטודיו של ניסן נתיב. מבין תפקידיה בתיאטרון: תיאטרון חיפה: **שלום ולא להתראות, אימפרו**. תיאטרון בית ליסין: **נר"ל**. תיאטרון באר שבע: **אפריל הקסום, משיח, המשרד**. תיאטרון הבימה: **בגדי המלך, נמר חברבורות, משפחה, החותנת, חודש בכפר**. בטלוויזיה: **הבורר** (נעמי כפית), **חברות** (ערוץ 10), **פלפלים צהובים, בובות, קומי קומי, כאן גרים בכיף, שחקנית ספסל ועוד**. בקולנוע: **אהבה קולומביאנית, הבלדה לאביב הבוכה, רסיסי אהבה, ועוד**. הצגות פרינג, ומופעי בידור, הצגות לילדים, ועוד.

נורמן עיסא

בוגר בית ספר הגבוה לאמנויות הבמה בית-צבי.

שחקן הבית של תיאטרון חיפה. בין עבודותיו בתיאטרון: תיאטרון חיפה: **מרחב מוגן, אותלו, החתונה האחרונה, המלט, רומיאו ויוליה, אימפרו, נירברג, נשף מסיכות, יתוש בראש, אמנות המשחק, מאדליין,**

משפחת ישראלי, אב-הבית, המכוער, הדודה של מנש, אמנות, גזע, רוח ים. תיאטרון באר שבע: **המתחזה, סיד, חלום ליל קיץ**. התיאטרון

הערבי (אל-מידן) חיפה: **מותו של אנרכיסט, ירח רחץ פניך**. תיאטרון יפו: **היתומים של יפו, געגועים**. תיאטרון הקאמרי: **רצח, השיבה לחיפה**. השתתף בהצגת יחיד **ערבים ורקדים**. בטלוויזיה: **החולמים** (בערוץ הילדים), **עבודה ערבית** (אמג'ד). בקולנוע: **שחקנים, הכלה הסורית, אחותי היפה, ערבים ורקדים, 90 דקות**. עבודותיו כבמאי: **רעלים**

בתיאטרון יפו (זכה כבמאי השנה במגזר הערבי לשנת 2006). **פשוטה** (פרס ההצגה הטובה בתיאטרונטו 2007), **המסכה, עיניים** בתיאטרון יפו בשיתוף אלמינא. כתב יחד עם יואב בר-לב את **אח אח בום טראח** לפסטיבל הצגות ילדים בחיפה (פרס הבמאי). תיאטרון חיפה: **רובין הוד, החופש לזוז** (פרס הצגת השנה בפסטיבל הילדים), **גלגולי גלגמש** (פרס הצגת השנה בפסטיבל הילדים).

תיאטרון אלמינא: **העששית הקטנה, שו...שז, צעצוע בריבוע, האוצר** (הצגה שטה). תיאטרון יפו בשיתוף הבימה: **אלף לילה ולילה**. זכה בפרס שחקן מצטיין בתיאטרון חיפה לשנת 2002. שימש במשך שלוש שנים כמנהל אמנותי של פסטיבל יפו הבינלאומי להצגות ילדים בתיאטרון הערבי-עברי ביפו וכן שימש כמנהל אמנותי של פסטיבל חיפה הבינלאומי להצגות ילדים 2014.

יואב בר לב

בוגר הסטודיו למשחק ניסן נתיב, ת"א. בין ההצגות בהן השתתף: **הם יורים גם בסוסים, המלט** (תמונע), **קומדיה של טעויות, זריחה, ארגטינה, מדמואזל ג'ולי, יינטל, המכוער, סיפור פשוט, ראש משוגע, טיפול בטנגו, עיר הנפט, על הבמה, השתיקה, הקאמבק של בוריס שפילמן, אילוף הסוררת, אב הבית, יתוש בראש, גן ריקי, אימפרו, שלום ולא להתראות, החתונה האחרונה, גטו, ארתורו אוי, אנטיגונה, טסט לעיוורים, תפילה, ענבי זעם, ריצ'ארד השלישי, היערות, שבת ראשון שני, האבן והשושנים, מעלה קרחות, האחים, חלומות גנובים, שמריהו, טיול לכוכב הגבינה. בטלוויזיה שיחק בסדרות: אחת אפס אפס, רמזור, לאהוב את אנה, בית משותף, אדומות, כנפיים, ספי. דרמות טלוויזיה: נחמה, המכשפה מרחוב מלצ'ט, החברים של יעל, מבחן אמריקאי. וכן - הערב עם יצפן, תוסס (הנחיה) קולנוע: ראץ פצועה, אלטלנה, אמצע הסרט, ביפ. כתב את המחזות: יחד עם חנוך רעים: **טיול לכוכב הגבינה, ביאליק 22, האחים.** יחד עם נורמן עיסא **אח אח בום טרח.** יחד עם עירית קפלן **המכשפה בבית ממול. ביים: המכשפה בבית ממול, על הבמה, טיול לכוכב הגבינה, אימפרו.****

אפרת ארנון

בוגרת הסטודיו למשחק ניסן נתיב (1998). השתתפה בתיאטרון: תיאטרון חיפה בשיתוף הקאמרי: **כולם היו בניי** (זוכת פרס ההצגה המתורגמת 2011) **הם יורים גם בסוסים;** בתיאטרון תמונע: **מר קולפרט, שופרא, ותו לא, איכה, זו היא הארץ** (זוכת פרס השפה הבימתית 2013), **פרדוקס, תורת הזרע, נוימן אגדת חיילים** (זוכת פרס התיאטרון להצגת הפרינג' 2001); בתיאטרון צוותא: **בטטות;** בתיאטרון גבעתיים: **מובטל נולד;** בתיאטרון אורנה פורת: **אגדת אוצר המילים;** בפסטיבל האישה בחולון: **הדרך לג'אנה;** בתיאטרון המעבדה בירושלים: **סיפור רב פנים. בטלוויזיה: תמרות עשן, יום האם, להוציא את הכלב, פרשת השבוע, הלילה עם ליאור שליין ועוד.**

הצוות שלנו

דירקטוריון תיאטרון חיפה יו"ר: ישראל סביון

חדווה אלמוג – מ"מ ראש העיר, רו"ח שאול ד'אנג'לי, ירון פיינטווק, פרופ' גבי וימן, אביבה שש, ערין עאבדי-זועבי, משה פרץ, רבקה איזיקוביץ

יועץ משפטי: עו"ד שלמה כרוב

ועדת ביקורת | יו"ר: אילן פרוינד

רו"ח אירנה בן יקר

מנכ"ל: ניצה בן צבי

מנהל אמנותי: משה נאור

רו"ח מבקר: רו"ח זאב שלום

מבקר פנים: רו"ח יום טוב בילו

שחקני תיאטרון חיפה

רוברטו פולק, סלים דאו, יוסף אבו ורדה, נורמן עיסא, יואב בר לב, רון ריכטר, ארז שהרבני, קרן אור, מעיין ויסברג, רביע חורי, רותם לוי, סיון הכוכבי, ליאורה ריבלין, משה איבגי, דביר בנדק, טלי אורן, מיקי קם, תיקי דיין, רמי ברוך, אודיה קורן, ענת וקסמן, אוהד קנולר, אבי קושניר, עמי סמולרצ'יק, נבו קמחי, שרון אלכסנדר, אסתר רדא, נצנת מקונן, יובל סטוניס, רענן פז, שרון בורנשטיין, דנה דוניץ, שרון פרידמן, אפרת ארנון, לירית בלבן, נינה קוטלר, גלי אשכנזי, אלברט אילוז, אריה מוסקונה, הילה שלו, אלדד פריבס, דני לשמן, נדיה קוצ'ר, רות יעקב, נטלי אליעזרוב, יוגב יפת, דרור אהבה רומם, ירון לויטן, אורי אוריין, יובל כהן, אייל רוזלס, ולדיסלב פסחוביץ, גיל רשף, נדב אסולין, שרון אלימלך, אביגיל ערמון לוי, גיל קפטן, פלורה בלון, אביגיל אריאלי, נעמה שטרית, מעיין וינשטוק, שרון צור, יולי סקר, גיא גורביץ, יובל שמולביץ, הראל מוראד, אדי קבטנר, שיר סבן, יפתח גפן, ניר אבראשי, מוטי כץ, עירית קפלן, תמר קינן, גילת אנקורי, אסף פריינטא, עידו רוזנברג, יעל טל, דנה מיינרט, גל אמיתי, שמעון כהן, נתי רביץ, זיל בן דוד, אורי הוכמן, קובי מאור, שמוליק כהן, דורון עמית, איציק כהן, ריקי בליך, דוית גביש, עירית בנדק, ערן בן זאב.

עוזרת מנהל אמנותי: יואלית אליכין

דרמטורג: עמיר קליגר

מזכירת התיאטרון: ורדית כהן

מנהלת שיווק: מיכל הללי

מנהלת מכירות חוץ ומחלקה חינוכית: גילת סלע

תקשורת שיווקית ותוכן: עדי רונן

דוברות ויחסי ציבור: רחל וילנר

מנהל טכני: עופר טל

מנהל הפקות ומנהל ייצור: דור שלום

קב"ט: שושני מרקוביץ

חשבת: רקפת בלומנפלד

הנהלת חשבונות: מרינה גנדין

תפעול במה: אלדד מיכאלי, שמואל מיכאלוב,

ואלרי זסלבסקי, רומן אורין, דימיטרי סקריינקה,

עוז שליין, טימותי סליצקי

סאונד: ניסים טוויטו, גיא וילינסקי, גולן טוהר,

דודי עשור

חשמל ותאורה: גנדי דבורקין, יוסי זוהר, ניר ריקון,

אלי אשכנזי, לירן אופיר, דימה אלטמן

הלבשה: לובה גלפרין, קטיה סקריינקה

מתפרה: סבטלנה קאשין, סרגיי קאשין

איפור: לודה גולדברג, סשה קלמיקובה, טניה שפק

אביזרים: ענת זמיר, סשה צ'רנין, דנה פוקס

מנהלי הצגה: יואלית אליכין, דור שלום, ענת זמיר,

הילה טואף

ניקיון ואחזקה: קלרה זינגר, נדיה בונדרנקו

שירות לקוחות ומנניים

אחראי מחלקת שירות לקוחות: יובל יאירי

אחראי מחלקת מנניים: רמי אלקסלסי

אינה שניצר, ענבל שחר, גל קורנר, אוראל כץ-שופט,

דורית אדרי, אסי נחום, אורלי קוטסקי, שירן משיח,

אתל בר אור, מתן טושק, מורן גרנט, מיטל נגריין,

ירדן עטיה, רעות זורע-הסל, שירן משיח, אורטל

הדר, חן טל, שירן סייג, נורית דרייפוס, ליז אסולין,

רן כהן, סיגל גרשניק, יוגב פודחרני

דיילים

אסף ברנשטוק, מורן גרנט, מאיר ברנבסקי, רעות

שטרנברג, זוהר סלמן, שמוליק לונדון, אלמוג קדושים,

אביטל פרימט, סיגל ונצובסקי, גיל לאופר, נטע

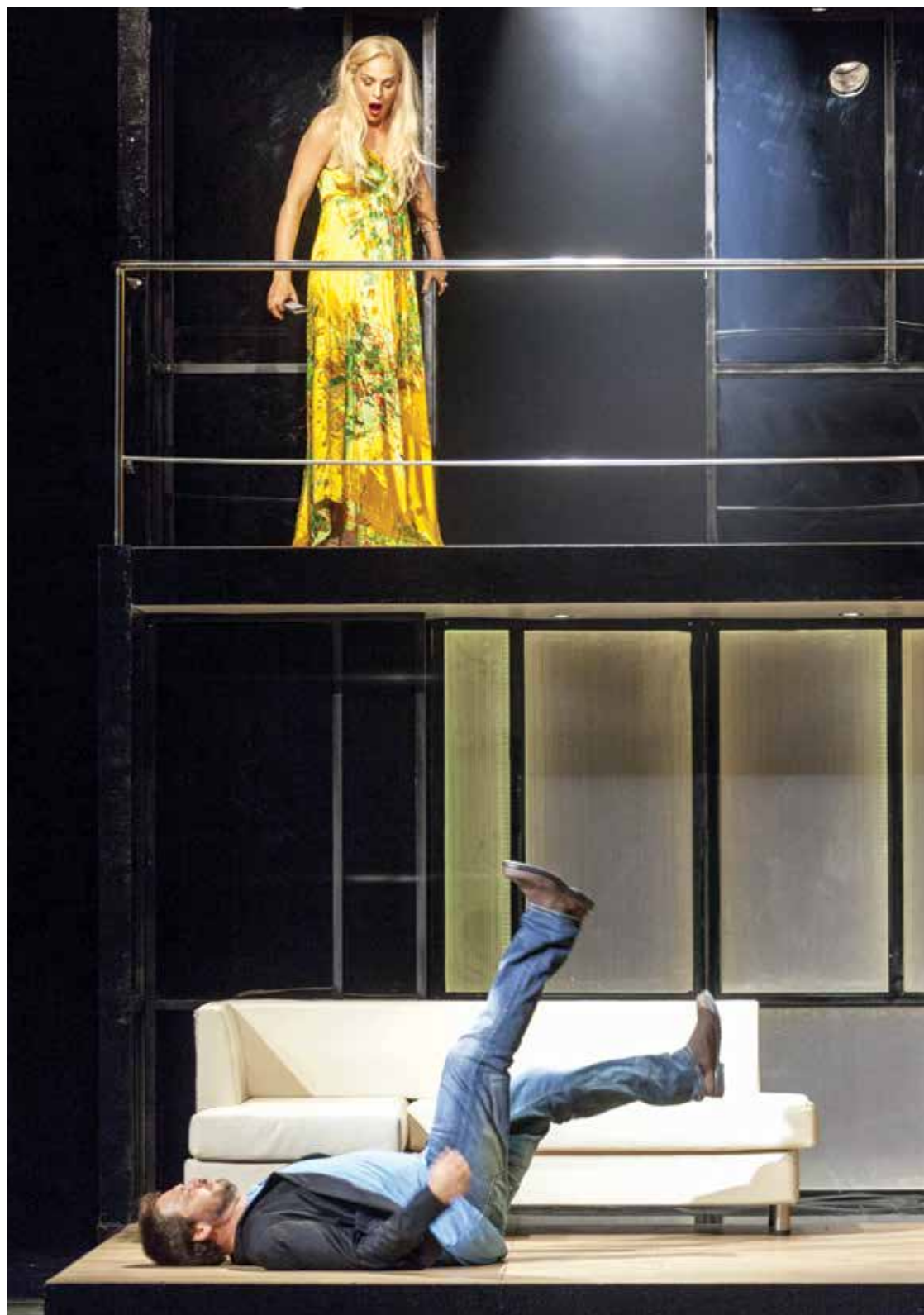
וייסמן, אנה אסטרסון, רותם פז, אבירן קצב, מור

סביון, ליפז גלזר, חלי הרשקוביץ, אור אביב, עומר

עמית, עינת רודמן, לי בכר, יותם סוסל, יבגני פינסון,

עדי ויסמן, אנה לוי, יונתן זייגן, רונה אסולין, עדי

ניצן, טל סילבר

Boomerang

By Roni Sinai

A new Israeli Comedy about a fateful encounter and a midlife crisis

Do thoughts really create reality?

Does what you send into the universe come back to you like a boomerang?

If you ask the universe enough, will it send you 8 million shekels?

Tzahi Ziegler met with an old millionaire friend from high school.

Following that fateful encounter, Tzahi decides to make a drastic change and abandon his horrible way of living.

Tzahi decides to be the same charismatic wild boy he used to be in high school and to fulfill his dreams, although he has long passed the age of 40, and has a wife, two children and a big belly.

Will he reach the coveted bliss?

This show raises questions about relationships in midlife, abandoned dreams and reflects a tremendous desire to lick just a little bit more from the ice cream of youth.

Director: **Nir Erez**

Scenery & costumes design: **Neta Haker**

Music: **Ran Bagno**

Lighting design: **Ziv Voloshin**

Stage fighting guide: **Ilan Gazit**

Assistant director: **Maya Hahn**

Assistant to the scenery & costumes designer: **Shay Vaadia**

Cast:

Tzahi Ziegler: **Ohad Knoller**

Tzahala Ziegler: **Lirit Balaban**

Robak Bekker: **Norman Issa**

Gadi Goldshtein (Goldi): **Yoav Barlev**

Natalie Shechter: **Efrat Arnon**

Haifa Theatre Technical Team

Performance Manager: **Hila Tuaf/ Anat Zamir**

Production Manager: **Dor Shalom**

Technical Manager: **Ofer Tal**

Stage Manager: **Shmuel Michaelov**

Lighting Operators: **Nir Rikon**

Sound: **Liran Ofir**

Wardrobe: **Luba Galperin**

Props: **Amalia Zcharia**

Wigs & Makeup: **Luda Goldberg**

Sewing Workshop: **Svetlana Kashin, Sergei Kashin**

The programme:

Editor and producer: **Adi Ronen**

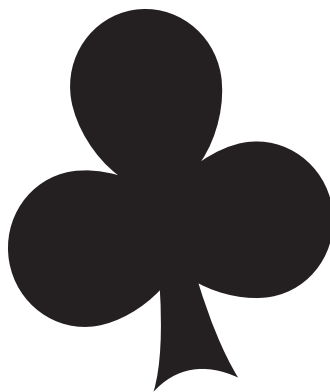
Designer: **Lam-Margalit Shefi**

Photography: **Gerard Allon**

First Performance 22/7/14

Duration of the performance: about one hour and 20 minutes, without intermission

תיאטרון חיפה

תיאטרון יוצר שינוי

משכן התיאטרון ע"ש מאירהוף
The Joseph & Rebecca
Meyerhoff Theatre of Haifa

חניון התיאטרון רח' פבזנר 27
כניסה מרח' בלפור
רח' פבזנר 50, חיפה, מיקוד 33134
טל': 04-8600500 פקס: 04-8600575

www.ht1.co.il

